187. številka Ljubljana, v četrtek 17. avgusta 1905. XXXVIII. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod" telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. „Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Škof v Zagorju.

Kje so časi, ko so se pri nas ljudje od daleč in kar najspoštljiveje odkrivali vsakemu duhovniku in ko so kar trumoma padali na kolena, če so v daljavi zagledali škofovo kočijo? Kam je izginil ta ugled, kam je prešla ta veljava?

To so vprašanja, o katerih naj bi duhovščina enkrat prav intenzivno razmišljala zlasti z ozirom na to, koliko je sama kriva, da se je zgodila taka velikanska prememba.

Posebno priliko za to ji daje demonstracija proti škofu Jegliču v Zagorju povodom birme. „Slovenec" pravi, da se je le „neznatna kopica" ljudi udeležila te demonstracije. Tako pisari „Slov." vedno, kadar bi rad zmanjšal pomen kake sebi neprijetne priredbe, a kadar se gre za klerikalne priredbe, takrat vidi vedno vsaj desetkrat več udeležnikov, kakor jih je bilo.

Sicer pa je že dejstvo samo, da je prišlo do pravcate demonstracije proti škofu, da se je škofa izžvižgalo in da so grmeli na njegovo uho ogorčeni klici „proč s škofom", „dol z Jegličem" tak dogodek, da zasluži občno pozornost, posebno ker karakterizira razmere v deželi in kaže, kake sadove rodi škofov fanatizem in škofova nestrpnost.

Stoletja ni botrov pri birmi nihče vprašal za spovedni listek in ni nihče zahteval, da mora tudi boter iti k spovedi. Zdaj naenkrat je to postalo tako potrebno, da je moralo radi tega priti do največjega razburjenja.

Birma je ceremonija, za katere religijozni pomen se ljudje že davno več ne menijo. Za botre je birma le breme, ker jim provzroča precej znatnih stroškov. Vsakdo išče dandanes za botra svojim otrokom samo ljudi, ki kaj premorejo, ki so voljni poseči v žep, in ko bi ne bilo botrov, ki so pripravljeni poseči v žep, bi se na stotine ljudi še ne zmenilo ne za birmo.

In v takih razmerah, ki jih noben škof in noben papež ne more predragačiti, si domišlja ljubljanski dušni nadpastir, da bo botre prisilil hoditi k spovedi! Uspeh njegovega početja bo samo ta, da eni svojih otrok ne bodo pošiljali k birmi, drugi pa, da ne bodo dobili botrov. Udarjeni bodo reveži, ki svojim otrokom ne morejo nikdar napraviti nobenega veselja; tepeni bodo ubožci, ki ne bodo mogli dobiti botra, ki bi za birmanca res kaj storil. Škof dela s svojim fanatizmom škodo le revežem, kajti premožnejšim ljudem je le ustreženo, če jim ni treba iti za botre. Da zaradi dvomljive časti, igrati botra in potrositi nekaj petakov, ne pojde nihče k spovedi, to mora naposled uvideti tudi najbolj omejeni klerikalec.

Z liberalnega stališča smo škofove odločbe lahko veseli. Čim več ugleda in veljave izgube cerkvene ceremonije, toliko bolje je za nas. Liberalci naj le odklanjajo botrstvo — saj imajo zdaj najlepši povod za to — in kmalu bo birma postala prav malo pomembna ceremonija in bo še škof Jeglič nehal s svojimi dobičkanosnimi birmskimi potovanji križem dežele.

Zagorska afera nam kaže vnovič škofovo nastrpnost in kratkovidnost. S svojo nestrpnostjo in kratkovidnostjo jo je škof že temeljito zavozil. Koliko je že krajev, kjer škofa ob njegovem prihodu demonstrativno ne pozdravljajo, koliko je krajev, kjer doseže domači župnik le še z največjo težavo, da se razobesi kaka zastavica ali postavi kak mlaj. In zdaj se je proti škofu začelo javno demonstrirati, javno se mu kliče na ušesa „proč s škofom" in „dol z Jegličem" in treba je največjega napora, da se prepreči še kaj nevarnejšega. Če škof teh znamenj ne razume, je to njegova stvar; čim manj jih bo vpošteval toliko slabše zanj in toliko bolje za nas.

Vojna ali mir?

Z mandžurskega bojišča.

General Linevič poroča z dne 14. t. m.: Včeraj so japonske torpedovke obstreljevale Lazarevo. Poskušali so izkrcati svoje vojaštvo, a so bili zavrneni. Po poročilih iz Koreje je naskočil neki japonski oddelek dne 5. t. m. iz Kapunčana ruski oddelek pri Čakeriju, toda ruske salve so vrgle Japonce nazaj. Dne 6. in 7. je sovražnik obnovil ofenzivo, vendar je bil vedno odbit. Istočasno so naskočili Japonci neki drugi ruski oddelek, pa so bili zopet odbiti. Japonci so bežali ter pustili na bojišču več mrtvih in mnogo municije. — Dne 10. t. m. je bila bitka pri Onghiju. Ruski oddelek je izvršil naskok, tiral Japonce v južno smer ter zaplenil mnogo orožja in municije. — Pri Lazarevu je zjutraj 13. t. m. streljanje prenehalo in japonske torpedovke so se oddaljile. Rusi so pobudem boju zasedli Kapunčan.

Japosko uradno poročilo z dne 15. t. m. pa se glasi: »Rusi so napravili dne 14. t. m. dva naskoka blizu Čantuja in Bejnanpinena, toda bili so odbiti. Japonci so imeli 1 mrtvega, Rusi pa 45 (?).«

Rusija nadaljuje z mobilizacijo.

Ravnokar je prispel na bojišče ves 19. armadni voj. Transport je trajal skoraj dva meseca. Sedaj se začne prevažanje 13. voja. Sklenjena pa je tudi mobilizacija 9. in 21. armadnega voja, ako bo transport mogoč. Iz vsega se vidi, da se ruska vojna uprava prav nič ne briga za mirovna pogajanja v Portsmouthu. V ruskem generalnem štabu smatrajo sploh japonske pogoje za nesprejemljive ter se bavijo že celo z načrtom splošne mobilizacije. Te dni odide na bojišče 13. voj in dve artiljerijski brigadi.

Zavzetje Kamčatke.

Iz Tokija se poroča, da se kmalu razglasi zasedenje Kamčatke. Cela ruska garnizija na Kamčatki sestoji baje iz edinega bataljona, ki nima nikake zveze z ostalimi ruskimi oddelki.

Japonske aspiracije na Korejo in Mandžurijo.

Japonska vlada je naročila v Ameriki 350 jeklenih mostov, 150 lokomotiv in 2000 jeklenih voz in sicer za železnice čez Korejo do Liaojanga. Vsi naročeni predmeti morajo biti čimpreje izgotovljeni ter plača Japonska samih prevoznih stroškov nad $2^1/_2$ milijona dolarjev.

Vladivostok.

Govori se, da se japonske čete pomičejo proti severni Koreji, da bi v slučaju, da se vojna nadaljuje, bili takoj pripravljeni za prodiranje proti Vladivostoku. — Ruskemu listu »Slovo« pa poročajo iz Vladivostoka, da ruski oddelek, nele da ni zapustil Koreje, temuč ima celo še na Korejskih tleh svojo intendaturo in druge vojne urade. Japonci v tem rajonu nimajo veliko vojaštva. — Kuropatkin je pisal nekemu svojemu prijatelju v Petrograd, da so sedaj odstranjene vse večje ovire ter se sme zanesljivo upati na zmago nad sovražnikom.

Mirovna pogajanja.

Tudi 6. člen japonskih pogojev je sprejet. Ta točka zagotavlja Japoncem odstop ruskih najemščin na polotoku Liatung, nadalje Port Artur, Dalnji in otokov Blonde in Elliot. — Vite je odločno protestoval, da bi Rusija poleg vojne odškodnine in odstopa Sahalina morala prepustiti še vojne ladje v nevtralnih pristaniščih, omejiti svojo vojno posadko in odstopiti kitajsko vzhodno železnico Kitajski. — O kitajski železnici se je razpravljalo včeraj pri 7. točki. Rusi vztrajajo pri načelu, da je ta železnica privatna last rusko-kitajske banke.

Prijazno občevanje ruskih in japonskih delegatov med seboj je le navidezno. Pri nobenem kosilu še niso skupaj sedeli. Ko so dne 15. t. m. ameriški bankirji povabili oboje delegate k banketu, so Rusi povabilo odklonili.

Zavednost čeških trgovcev.

Praga, 16 avgusta. Zveza mestnih trgovskih gremijev vse Češke je začela z vso vnemo delovati na to, da bodo s 1. januvarjem 1906 vsi češki trgovci pomestih z vsemi avstro-ogrskimi tvrdkami, posebno pa z dunajskimi, dopisovali izključno češko. Okrožnice v tem smislu so dobili že vsi trgovci. Okrožnica zaključuje: »Upamo, da bomo z združenimi močmi izvršili ta veliki kos narodnega očiščenja.« Akcija se raztegne tudi na Moravsko in Slezijo. Pri češki odločnosti in žilavosti se hvalevredna akcija brezdvomno tudi dožene, in nebroj češke inteligence dobi služb po nemških in ogrskih mestih.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 16. avgusta. Včeraj je bil zopet ministrski svet, ki je trajal pozno v noč. Udeležili so se ga vsi ministri. Oficijalno obvestilo samo pove, da se je sklepalo o tekočih zadevah. Resnica se bo zvedela šele po avdijenci, ki jo bo imel baron Fejervary v Išlu pri cesarju.

Danes imajo konferenco tisti liberalni poslanci, ki zahtevajo, da se liberalna stranka razpusti ali pa izstopijo iz nje. Grof Tisza si prizadeva, da bi poslance odvrnil od te nakane pri glavni konferenci 23. t. m. Zaradi tega bo

LISTEK.

Leonorina dota.

Že tri leta sta se ljubila stud. iur. Ognjeslav Hruševec in dramatična umetnica Leonora Kosmačin, a zdaj se je njuni vroči ljubezni bližal konec. Ognjeslav Hruševec je bil naposled vendar dovršil svoje študije, četudi ne s posebno sijajnimi uspehi, in ker je bil njegov oče dobro znan z različnimi višjimi gospodi, ki so imeli mnogo vpliva, a vedno prazne žepe, se mu je posrečilo, da je spravil ljubljenega sinka Ognjeslava na praktikantsko mesto jako imenitnega urada v Trstu. S tem je bila seveda pri kraju sicer tako vroča ljubezen med Ognjeslavom in med Leónoro.

Sicer je bila Leonora že dolgo pripravljena na to neizogibno eventuvalnost, ali ko ji je Ognjeslav definitivno naznanil dan ločitve, jo je njegova napoved vendar zabolela in sedeč na svoji prostorni zofi je dolgo ugibala, kaj stori. »Tho be or not tho be«, je bilo zdaj zanjo poglavitna stvar. »Ob ljubezni se ne more živeti,« si je rekla gospodična Leonora Kosmačin, »posebno ne, če je ženska že dobrih 10 let vedno 28 let stara.«

Spomnila se je prijaznega fajmoštra z dežele, ki jo je že več let vabil, naj pride k njemu za »gospodinjo«. Ta ponudba ji je prav ugajala, ali spomnila se je tudi, da je njen blagoslovljeni čestilec velik prijatelj »žestokih pića«, kakor pravijo v »slobodnih gradovih« hrvatskega Primorja, in to ji je pokvarilo vse veselje, da bi se odpovedala dramatični umetnosti in se preselila v samotno župnišče v hribih.

Na srečo ji je bila odprta še druga eventuvalnost. Poznala je podravnatelja neke katoliške posojilnice na deželi, ki ji je z vso slovesnostjo ponudil roko in srce ter ji obljubil, če ga vzame, vse udobnosti, kar jih zamore ljubljeni ženici preskrbeti mož, ki zasluži na mesec celih 75 kron.

Po večurnem razmišljevanju je prišla Leonora Kosmačin do sklepa, da je najbolje, ako usliši podravnatelja katoliške posojilnice. Odločila se je tem laglje, ker je vedela, da bo v katoliški družbi imela sijajno socialno stališče. Misel, da ji bodo kaplani poljubljali roko in da jo bodo dekani in kanoniki nagovarjali z milostiva gospa, jo je tako osrečevala, da je hipoma izginil tudi najzadnji pomislek.

Kraj vse svoje razburjenosti je pa vendar uvidevala, da si mora preskrbeti vsaj lepo hišno opravo in za vse slučaje tudi nekaj denarja, ako naj zavzame v katoliški družbi tisto socialno pozicijo, po kateri je hrepenelo njeno srce.

»Ognjeslav mi mora za spomin darovati nekaj stotakov,« je odločila Leonora Kosmačin s tisto eneržijo, s katero je sploh presekala vsak še tak gordiški vozel, ki ji ga je spletlo življenje. In sedla je takoj za mizo in spisala četudi z velikim trudom prijazno povabilo, naj jo Ognjeslav Hruševec zanesljivo obišče še ta popoldan.

Ognjeslav Hruševec je bil sicer slabo vzgojen mladenič, a nekaj galanterije mu je bilo le prirojene in zato se je točno odzval Leonorinemu povabilu.

Leonora mu je ovila roke okrog vrata, naslonila glavo na njegova prsa in z glasom, polnim ljubezenskega koprnenja dihnila:

»Ognjeslav, jaz vem, da si pošten mladenič.«

»Oh,« je bolestno vzdihnil Ognjeslav, kajti vedel je natančno, kako se konča vsaka Leonorina pesem, ki se začenja z zagotovilom »Ognjeslav, ti si pošten mladenič.«

»Ti veš, kako presrčno sem te vedno ljubila, je šepetaje nadaljevala Leonora, in tudi to veš, da bi se nikdar ne ločila od tebe, ako bi ne bila posegla nemila usoda med naju.«

Ognjeslava je prešinila zona in začel se je z žalostnim obrazom praskati za ušesi. Po tem nenavadno ginljivem uvodu je Leonorino ljubezensko hrepenenjo cenil na najmanj 300 kron.

»Vem pa tudi, da bi me ne bil nikdar zapustil, če bi te ne bila zadela nasreča, da si pri tretjem poskusu napravil državni izpit,« je nadaljevala Leonora. »Prepričana sem, da ti ostanejo neizbrisno zapisane v spomin sladke urice, ki si jih preživel z menoj.«

»400 kron,« je vzdihnil Ognjeslav in pot mu je stopil na čelo.

»Če se boš v poznejših letih spominjal svoje Leonore, uboge, zapuščene ljubimke, ki te je vedno oboževala, boš gotovo mislil —«

»500 kron,« je mislil Ognjeslav in začel se je tresti po vsem životu.

»... da ni bilo prav, da si me zapustil v bedi in nepreskrbljeno in da si me neusmiljenega srca prepustil strahotnim valovom življenja.«

»Za Boga — nehaj,« je obupno vzkliknil Ognjeslav. »Povej zdaj, koliko potrebuješ, sicer prideš še do vsote, ki bi je niti Rotšild ne mogel plačati.«

»Tisoč kron potrebujem, ljubljeni moj Ognjeslav. Pomisli, kaj sem ti vse žrtvovala.«

Leonora je potegnila Ognjeslava k sebi na zofo in mu najprej obširno dopovedovala, da mu je žrtvovala svoja najlepša leta, svojo čast in svojo karijero kot dramatična umetnica.

»Saj nisi bila nikdar pri gledališču,« je opomnil Ognjeslav s trdim glasom, misleč, da mu bo ta okolnost dala orožje, da reducira Leonorino zahtevo.

Ali Leonora se ni dala premotiti.

»Pri gledališču nisem bila, pač pa pri cirkusu, kar je pa naposled vseeno, karijera mi je bila vsekakor zagotovljena, a žrtvovala sem jo tebi, moj Ognjeslav.«

In Leonora je nadaljevala s svojimi razlaganji in je pojasnila Ognjeslavu, da se hoče omožiti in da zato neizogibno potrebuje tisoč kron.

(Konec prih.)

v konferenci predlagal, naj liberalna stranka nastopi proti Fejervaryjevemu ministrstvu odločneje kot dosedaj. Nadalje vloži grof Tisza v prvi seji državnega zbora resolucijo, v kateri se vlada poziva, naj odstopi, da se poveri poravnava krize možu, ki je pri opoziciji popularnejši nego je baron Fejervary.

V »Az Ujságu« piše grof Tisza da morajo liberalni poslanci ravno sedaj vztrajati v svoji stranki, ker se jim bo v slučaju, da prevzame koalicija vlado, odprlo obsežno in uspešno opozicijsko delovanje.

Vlada namerava odtegniti vsem renitentnim komitatnim in občinskim uradnikom dve tretjini plače. Istočasno pa išče po deželi pripravnih mož za vladne komisarje.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 16. avgusta. Carski manifest o državnem zboru izide baje že 19. t. m. Carju se je predložilo osem tozadevnih načrtov, a carju se je zdel najpopolnejši načrt, ki ga je izdelal Pobjedonoscev. Dan razglasitve postane oficijalni vsakoletni praznik. — Z druge strani pa se zatrjuje, da sta pripravljena dva manifesta, eden za slučaj miru, drugi za slučaj vojne. Zaradi tega se z razglasitvijo vsekakor počaka do konca mirovnih pogajanj v Portsmouthu.

V Viborgu so bile 15. t. m. viharne demonstracije pred gubernatorjevo palačo. Finci so demonstrovali, ker je bil njihov rojak Prokope zaradi umora orožniškega polkovnika Kramarenka pri vojnem sodišču v Petrogradu obsojen na smrt. Finci trdijo, da je s tem Rusija posegla v njihove pravice, ker bi moriec moral priti pred finsko sodišče. Gubernator je brzojavil v Petrograd po vojaško zaščito, nakar je takoj odrinil v Viborg 93. pešpolk.

V Vilni je zasledila policija v hiši neke ženske celo zalogo revolverjev, bodal, patron in proklamacij, last židovske revolucijske zveze.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 16. avgusta. Vsled mnogobrojnih pritožb je Hilmi paša vendar odredil, da je zloglasna albanska razbojnika iz Debre, Islam Ruja in Šukrija prijeti, njuni utrjeni bivališči pa razdjati. Vojaški oddelek, ki je dobil to nalogo, razbojnikov ni dobil doma, pač pa je osvobodil tri Kucovlahe in dva Bolgara, ki sta jih imela razbojnika ujete.

Belgrad, 16. avgusta. Več odličnih Macedoncev, Srbov, Albanov in Bolgarov se zbere prihodnje dni v Londonu k posvetovanju o položaju v Macedoniji.

Atentat na sultana.

Carigrad, 16. avgusta. Zaradi atentata se je naročilo vsem valijem, naj po mogočnosti omejijo izdajanje potnih listov v Carigrad ter naj nad potniki izvršujejo najstrožjo kontrolo. Trgovski in obrtni krogi se pritožujejo, da se na ta način silo veliko škoduje prometu in trgovini.

Anglija in Nemčija.

Berolin, 16. avgusta. Tudi napol oficiozni nemški listi ne morejo premagati zadrege in jeze, ker se je kralj Edvard vozil skozi Nemčijo, a izstopil šele v Išlu, da obišče avstrijskega cesarja. Nekateri listi namigujejo, da bo ta dogodek močno vplival na avstrijsko-nemško zvezo. — Drugi listi pa se tolažijo, da obišče angleški kralj cesarja Viljema na povratku iz toplic.

Ločitev Norveške od Švedske.

Petrograd 16. avgusta. Poročevalec »Rusa« je imel nedavno v Kristijaniji razgovor z norveškim ministrom zunanjih zadev Lövlandom, ki je povedal dopisniku, da Norvežani ne mislijo na republiko. Ako švedski kralj res ne privoli, da zasede norveški prestol kak princ iz njegove rodbine, potem more priti v resen poštev vest glede danskega princa. Ako ne bo mogoče kmalu razrešiti razmer s Švedsko, bo Norveška primorana, da prijavi inozemskim velesilam, da se je ločila od Švedske ter upa, da bodo velesile brez obotavljanja priznale samostojnost Norveške.

Napad na kitajsko cesarico.

Pariz 16. avgusta. V Tientsinu je neki v vojaka preoblečeni mož napadel cesarico med potjo v poletno palačo. Preden pa je mogel atentat izvršiti, ga je prebodel vojak iz cesaričnega spremstva z bajonetom.

Dopisi.

Iz Kandije. V „Gorenjcu“ piše Franc Meglič, posestnik iz Broda, ozir. si je dal napisati dopis: „Kako se ravna s kmetom?“ Napisal je mnogo tako, da človeka mine potrpežljivost poprej, ko do konca prečita, saj v celem samo prazno slamo mlati in ničesar bistvenega ne pove. Sklepati se da iz celega dopisa samo toliko, da je Meglič morda premalo podpore dobil. Vsakemu človeku v takem slučaju ni možno ustreči in naj se še tako vestno postopa, da je pa ravno tu naše županstvo svojo nalogo pravilno rešilo, je pa nam drugim soobčanom dobro znano in zaraditega bodi na zelo dolgo klobasanje le kratek odgovor: Po toči lanskega leta je naše županstvo takoj pričelo s cenitvijo škode v svrho odpisa davkov in delitve podpor ubožnim poškodovancem. Da je bilo mogoče ceniti škodo, je šla v to določena komisija po polju, si ogledala vsako parcelo in ker ni ravno prikladno razgrinjati mape na njivi po tleh ter poiskati dotične parcelne številke, se je porabila v to kaka miza v vasi, nad čimer se naš Francelj sedaj spodtika. Pri delitvi podpore v ajdi in denarju je prejel Meglič prvi svoj delež, pri delitvi krompirja se je pa oglasil z besedami: „Kaj, meni samo dva mernika, ker sem toliko potov imel okoli gg. poslanca dr. Šusteršiča in dež. predsednika Heina?“ — Pri delitvi druge denarne podpore je dobil Meglič 10 K, akoravno so bili zaupni možje mnenja, da mu ta podpora nikakor ne gre, kajti ako ima dovolj denarja, da v družbi veselih žensk lahko po krčmah popiva ter se mu še končno prigodi nezgoda, da pride tam nekje pri Znancovem kozolcu ob 100 kron gotovine, ni vreden denarne podpore.

Več soobčanov.

Iz Kostanjevice. V nedeljo, dne 13. t. m. je obiskal kot odposlanec zveze prostov. gasilnih društev Kranjske zvezni tajnik gosp. Fran Ks. Trošt tukajšnje gasilno društvo. Dopoldne si je ogledal tudi gasilni društvi v Cerkljah in Sv. Križu. Popoldne pa je priredilo kostanjeviško gasilno društvo vajo s kombiniranima brizgalnicama, katera se je v navzočnosti g. zveznega tajnika pod vodstvom g. načelnika Bučarja in gg. podnačelnikov Beleta in Kržičnika povoljno izvršila. Po vaji so se zbrali vsi gasilci v gasilarnici, kjer je gosp. Trošt v svojem strokovnem govoru opisal vzvišeno in težavno gasilsko nalogo, človekoljubni cilj gasilstva ter bodril gasilce naj vztrajajo v svojem delu bližnjemu v pomoč. Nadalje si je gosp. zvezni tajnik ogledal administrativno delovanje načelstva in se pri tem uveril o gmotnem stanju mladega društva. Po tem oficijalnem delu smo se zbrali na Bučarjevem vrtu, kjer smo bili svoji med svojimi in se je rekla marsikatera navdušena beseda. Gospod Trošt pa si je vsled svoje naklonjenosti napram društvu in kolegijalnega občevanja v tovariši gasilci pridobil srca vseh društvenikov; za kar mu kličemo krepki „na pomoč!“

Iz Metlike. 27. pr. m. so bile pri nas občinske volitve, pri katerih je narodna napredna stranka prodrla s svojimi kandidati razun dveh. Obžalujemo da so se nekateri, prej najzvestejši pristaši naše stranke dali zapeljati tako daleč, da so paktirali s klerikalci, kateri pa so vsled stroge discipline naših volilcev dosegli nepričakovano slabe uspehe. V 3. razredu so propali klerikalni kandidatje kar s 100 glasovi; dobili so vzlic silne agitacije samo 12—17 glasov in še izmed teh 6 s pomočjo zasiepljenih kmetov, neobčanov iz Lokvice in Rosalnic. V I. razredu so bili voljeni: Konrad Barle, učitelj, Valentin Burnik, nadučitelj, dr. Fran Cvetko, c. kr. sodni pristav, dr. Mano Dereani, zdravnik, Matija Držaj in Fran Sajovec, oba c. kr. sodna kancelista; v II. razredu Emanuel Fux, trgovec, Karel Govanec, trgovec, Fran Guštin ml., c. kr. poštar, Danijel Makar, posestnik in gostilničar, Anton Rajmer, trgovec, Otmar Šturm, posestnik; v III. razredu Llojzij Črnič, Leopold Fleischmann, posestnika, Ivan Golja, trgovec, Fran Jutraš, posestnik, Ludovik Sopšič in Leopold Weiß, oba posestnika. 7. t. m. se je vršila volitev župana in svetovalcev. Županom je bil voljen s tričetrtinsko večino g. Fran Jutraš in sicer sedaj že četrtič, za svetovalce pa: Ivan Golja, L. Fleischmann, O. Sturm, D. Makar, K. Govanec in Fr. Guštin ml. Marsikatera pikra nam sili pod pero, ali pustiti hočemo to v nadi, da se možje, ki so bili pri tej volitvi drugačnega mnenja, kakor večina volilcev, ne odpovedo prejšnjim naprednim načelom in le iskreno želimo, da se zopet vrne med nas sloga in zaupljivost. V to pomozi Bog! Občinski odbor ima zadosti nujnega in potrebnega skupnega dela; tu mora nehati vsaka politična ali osobna mržnja. Od besed naj že enkrat pride k dejanju. Misel za vodovod in prepotrebna železnica naj pride že v prvi seji občinskega odbora zopet na površje in voli naj se odbor, ki bode takoj pričel svoje delovanje po gotovem, dobro premišljenem načrtu. Naš poslanec glede železnice ne more vsega sam, treba je, da mu pridemo s konkretnimi predlogi in nasveti v pomoč. Nedvomno bode gosp. poslancu s tem njegovo delovanje olajšano. Sicer pa ni samo naš občinski odbor poklican za pridobitev belokranjske železnice temveč tudi vse občine belokranjske. Sklicali naj bi se kmalu zaupni možje metliškega sodnega okraja v Metliko, oni črnomeljskega sodnega okraja v Črnomelj, da bi se tako započela skupna akcija.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— **Kako je dr. Lampe nafarbal Hrvate.** Nedavno so imeli hrvatski »furtimaši« v Zagrebu ne kak sestanek za katoliško organizacijo. Prišlo je tudi nekaj slovenskih duhovnikov, med njimi dr. Krek in dr. Lampe. V programu je bilo rečeno, da je politika s shoda izključena. Kakor da bi že samo ime »katoliška organizacija« ne pomenilo kos najnestrpnejše politike. Dr. Lampe se je napram nevednim hrvatskim popom hotel pobahati, kako dobro je na Kranjskem skrbljeno za katoliško izobraževanje ljudstva. Rekel je: »Narod, ki ima analfabete ni kulturen.« Hujše obsodbe bi Lampe ne bil mogel izreči javno nad grehi svoje lastne kaste, ki je od nekdaj skrbela, da si ohrani čim več analfabetov in ki je še danes iz ravno istega vzroka največja nasprotnica šoli in splošni izobrazbi. Potem se je bahal, da je na Slovenskem skoro v vsaki župniji katoliško izobraževalno društvo, kjer mora duhovnik z drugimi sredstvi dopolniti, česar ne more šola storiti.« Te Lampetove besede so navadna jezuvitska zvijačnost. — Nadalje je povedal, da si v izobraževalnih društvih vzgoji vsak župnik ljudi, ki ga ljubijo ter so mu na veliko korist. In tako je na Slovenskem 12 do 13 tisoč takih članov, »ki so cvet celega naroda.« — Da, cvet naroda, toda cvet, ki že zdaleč smrdi po žganju in čikih. Sicer pa je Lampetu ušla enkrat odkrita beseda, da je povedal, čemu imajo župniki izobraževalna društva. Najboljša pa je sledeča izpoved: »Kar se tiče vodstva teh društev, nikjer na nikogar ne pritiskajo s kako silo. Ne trpimo nobene razlike med stanovi, temuč hočemo, da se vsi ljubijo medsebojno (tudi člani in članice) ter si pomagajo. Župnik je navadno predsednik, tajnik pa kaplan.« — Ali se to ne glasi, kakor pri »svobodni« volitvi, ko je rekel gospodar: Nič ne maram siliti, vsak naj voli po svoji vesti in prepričanju, toda kdor ne glasuje za N. N., temu glavo razbijem.

— **Socijalnodemokratično regoviljenje.** Piše se nam: Da izgublja socijalna demokracija po vsem Slovenskem tla in zaupanje, tega se pač ne da tajiti niti prezreti. Hoteč se še vzdržati na površju, zagrabijo rdečkarji za različne pogosto nevarne pripomočke. Tuintam inscenirajo stavke, pri katerih nastopajo kot voditelji, največji prijatelji in podporniki delavstva. Nevedni delavci pač dolgo niso izprevideli, kako minimalne so podpore, ki so jih prejemali, če so jih sploh, spoznali niso, da je to le humbug in drugega nič. Na prste bi lahko sešteli tiste, ki so uživali kako podporo, dasi mora vsak član plačati na mesec po 1 K 20 h in 1 K 40 h v soc. demokratično blagajno. Sedaj, ko so rdečkarji izpregledali, da ne zapeljejo delavcev več do kočljivih stavk, so se oprijeli drugega sredstva. Po vseh krajih hite prirejavati shode, na katerih udrihajo po »drznih« nasprotnikih. A ti, namreč delavci, ustanavljajo lastna društva, ki jih vodijo sami in iz katerih si dele sami podpore i. dr. Tako je izpodneslo soc. demokratom sedež v Trbovljah »pazniško in delavsko podporno društvo« (nad 700 članov). To je bil silen udarec za mokrače in polom je neizogiben. A še ni dovolj! Grehi se maščujejo. Tudi v Hrastniku so si domislili delavci pametnejega kot polniti soc. demokratom blagajno. Sestavili so pravila »Slov. delavskega podpornega društva« in jih predložili namestništvu v Gradec. Ker je zanimanje za novo društvo splošno, je zopet zabolelo soc. demokrate. In priredili so v nedeljo shod, na katerega so privlekli Rinaldo, Kogovšek, Kristan i. dr. kakih sto oseb iz Trbovelj; domačinov se je udeležilo shoda okroglo 20, a še od teh ni bilo več kot polovica soc. demokratov. Nastopil pa je Etbin Kristan. To vam je bilo pridušanja in kletev, to je bilo zabavljanja na nasprotnike, g. župana i. dr. Zlasti zadnjega — naredili so ga za »fabrikanta« — je Kristan napadel kot največjega nasprotnika delavcev, podtikal mu vsebovpijoče čine in lagal o njem na najnesramnejši način. Govoril je pa nelogično, kot bi se nalašč nasprotoval v svojem govoru. Trdil je, da so socijalni demokrati najbolj narodni, s koj nato, da je mednarodnost glavna moč in opora soc. demokratizma. To-

Dalje v prilogi.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)

(Dalje.)

Dne 18. novembra.

Danes je nedelja.

Popoldne sva bila pri litanijah za velika ministranta jaz in brat Viljem. Za celebranta je bil pater magister, a samo zato, da bi enkrat „Benedicamus Domino“ konec litanij dobro zapeli. Kadar smo ga drugikrat peli s kakim drugim patrom celebrantom, nam je večinoma spodletel. Pater magister je bil za to hud in hotel sem poskusiti srečo. Ko sva si z bratom Viljemom pred litanijami umivala roke, mi pravi ta:

„Justin, danes pa dajmo tako „sfušati“, da bo groza! Kaj neki ta jetika misli, da je! Če smo mi hlapci hlapcev in on tak berač kot midva oba, pa méni, da bomo „Benedicamus“ tako zapeli, kakor bo on hotel?! Ha, ha! Nikdar!“

No, in današnji „Benedicamus“ je bil res kar strašen. Viljem je vzel kontra-bas, jaz tenor, pater magister pa neki glas, ki ni bil nobenemu glasu bolj sličen nego onemu nevedne živali, ki jo kličejo ljudje z imenom „tele“, ki pa še samo ne ve, da ima to ime. K sreči je organist na koru pritisnil najhujši fortissimo, da ljudje niso zapazili grozne dissonance.

Konci vseh ceremonij pred oltarjem smo šli pa po cerkvi molit psalm „De profundis.“ A danes je moral biti že nesrečen dan. Ko pridemo približno do sredi cerkve in smo se drenjali med obilo množico, meni in Viljemu naenkrat beseda zmanjka, akoravno sva do zdaj krepko odgovarjala patru magistru. Pred menoj je stala Albina, tako lepa, tako krasna kot kraljica med ostalimi devojkami. Meni je pogled v njene oči vzel vsak glas, kri mi je pa šinila bliskovo v glavo, da sem bil rdeč do ušes. Zakaj je pravzaprav Viljem umolknil, ne vem. Morda naposled iz istega vzroka?

V zakristiji je pater magister zgrbančil čelo v silne gube, akoravno zmerom trdi, da človeško čelo bodi vedro brez gub, ker to je znamenje brezskrbnega človeka, kakršen mora biti pater in frater, kateremu ni treba skrbeti za preživljenje. Vendar rekel ni ničesar.

Tembolj pa je rojil v svoji celici. Pokliče najprej mene k sebi.

„Povejte odkritosrčno, zakaj ste umolknili pri psalmu?“ vpraša strogo in mi gleda srdito v oči.

„Odgovoriti bi imel napačen verz, zato sem utihnil“, odvrnem mirno.

„Pa zakaj ste se zmotili?“

„Kar v glavi se mi je zvrtelo, da bi bil skoraj padel in predno sem se popolnoma spet zavedel, je bilo treba odgovoriti.“

„Je to vse resnica?“

„Kot samostanski brat menda ne bom lagal“, odvrnem, „če se zdaj zlažem, se moram pri spovedi obtožiti.“

„Naj pride frater Viljem noter!“ je zaukazal.

Ko je vstopil brat Viljem k patru magistru, je dobil prvo vprašanje enako mojemu prvemu.

Toda ta je odgovoril nedolžnega in ponižnega obraza:

„Ker je frater Justin nehal odgovarjati, sem umolknil tudi jaz, kajti psalma še zdaj ne znam dobro.“

„Kdaj se ga boste naučili?“

„Takoj se ga ne morem, ker me zdaj to, zdaj ono baše. Med zadnjimi sem prišel, pa bi moral ob istem času vse znati kakor frater Justin, ki je bil prvi tukaj. Razen tega se tudi silno težko učim; po desetkrat preberem, pa še nič ne vem. Na nikak način mi ne gre v glavo“, se je norčeval resnega obraza brat Viljem.

„V resnici?“

„Gotovo!“

„Pa bi k Materi božji molili in k svetemu Antonu in svetega Duha za dar razsvetljenja prosili!“

„Sem že vse storil.“

„Morebiti premalo z gorečnostjo molite?“

„Kolikor je pač v moji moči, storim. Prosil bom še v prihodnje svetnike za razsvetljenje.“

„Le storite in svojemu patronu se priporočite, to pomaga!“

„Prosil bi, če bi se me vi, pater magister, spomnili nekoliko v molitvi.“

Pater magister mu je seveda obljubil.

Da so nama današnji dogodki prinesli obilo smeha, za to je poskrbel brat Viljem.

Dne 22. novembra.

Danes sem pisal Albini. Povedal sem ji, da so moji sklepi trdni in da se jim ne bom izneveril nikdar. Kot mi je ona zdaj vzor vsega ženstva, tako mi ostane tudi vso prihodnjost. V njej vidim združene vse lastnosti, katere pričakujem od svoje izvoljenke. Da včasih kake malenkosti razdero ljubezensko znanje, je vse mogoče, a jaz ne bom iskal teh malenkosti in upam, da jih tudi ona ne bo. Znanca in prijatelja sva si bila že prvi dan najinega znanja. Od takrat sva samo enkrat govorila, a že tisti najin pogovor je bil dokaz, da sta si najini duši sorodni in da moje srce ne more živeti brez njenega. Ljubezen čutim do nje, in te ljubezni mi ne izruje nobena oblast, nobena moč.

Končno sem jo prosil, naj mi pošilja pisma na „poštno ležeče Vreteno“, kamor bo hodil ponja naš ministrant. Sicer bi moral morda naenkrat od tod in težje bi mi bilo, če bi bil še bolj oddaljen od nje.

Dne 24. novembra.

Danes popoludne smo šli k spovedi, jaz k patru magistru, brat Viljem pa k patru Kilijanu. Drugam se sploh ne sme iti, ker potem bi bila spoved neveljavna (?) Jaz sem se med drugim spovedal — a prav nalašč — da včasih nisem nič kaj zadovoljen. A kaj mi odgovori pater magister? „Mislite, da se drugim kaj drugače godi?“

Tako? Tudi niso zadovoljni? Velik greh je za vsakega, kdor je po sili in proti svoji volji v redu, ker gotovo ne spolnuje svojih dolžnosti tako, kot bi jih moral.

Brat Viljem večkrat zakolne in nima nobenega namena opustiti to navado. Zato mu pater Kilijan ni hotel dati odveze. Brat Viljem pa udari s pestjo ob klečalnik in pravi: „Če mi zdaj ne daste odveze, ne pridem nikoli več k spovedi!“

Pater Kilijan se je zbal grožnje in ga odvezal vseh grehov!!

Tako vsaj pripoveduje moj tovariš

rej priduševanje, praznota in nelogika je znak Kristanovega govora. O drugih se nam studi pisati. Pripomnili bi še, da ni nikdo vplival na delavce, da bi sprejeli nadzorstvo nad novim društvom od strani trboveljske občine, ampak, da so si to želeli sami, ker imajo zgled pri soc. demokratih, kako se dela brez nadzorstva. Kdor ni obrnil dosedaj hrbta soc. demokraciji, temu se mora gnusiti od zadnjega shoda sem! Delavci, ki ste pričeli z ustanovitvijo novega društva, vzdržite pogumno svoje naklepe, drugi pa, ki ste še vedno neodločeni, odločite se vsi za isto!

— **Nemške zahteve.** Ob priliki vprašanja o podržavljenju železnic pravi poslanec Dobernig v svojem listu »Freie Stimmen« sledeče: »Nemci morajo predvsem zahtevati ustanovitev nemških obratnih ravnateljstev na Nemškočeškem. Kakor po pravici zahtevajo, da jih sodijo le nemški sodniki, tako imajo tudi pravico, pričakovati od državnih železnic, da na nemških postajah opravljajo službo le nemški uradniki... Druga nemška zahteva je, da se napravijo na nemškem jezikovnem ozemlju napisi na postajah le v nemškem jeziku. Dvojezični napisi se morajo odstraniti z nemškega jezikovnega ozemlja. Te in še druge narodne zahteve Nemcev se morajo uresničiti, predno pridejo predloge o podržavljenju do parlamentarične razprave. Skupnemu in odločnemu nastopu vseh nemških strank bo gotovo zagotovljen uspeh. Naj poskusimo pri nas kakoršnokoli javno zadevo, ki ima svojo narodnostno stran, vedno bomo spoznali, da je narodnostna ločitev najboljša pot do njene rešitve.« Čisto prav, strinjamo se s temi zahtevami, samo z dodatkom: Kar je za Nemce prav, to mora biti tudi za Slovane!

— **Ljudske slavnosti** povodom izleta pevskega društva »Ljubljana« v Šmartno udeleže se naslednja društva: 1.) Pevsko društvo »Zvon« v Šmartnem, 2.) bralno društvo v Litiji, 3) gasilno društvo v Litiji, 4) bralno društvo v Šmartnem, 5.) gasilno društvo v Šmartnem, 6.) pevsko društvo »Kum« v Radečah in 7) pevsko in tamburaško društvo »Zvon« v Zagorju.

— **Slovensko planinsko društvo** je priredilo v nedeljo, ponedeljek in torek svoj letošnji zadnji izlet, ki je bil eden najtežjih, zato so se ga pa udeležili sami najboljši turisti, ki jih je bilo nekaj nad dvanajst. V nedeljo so se zbrali turisti v Vratih, v ponedeljek so odšli na Razor, na katerega so dospeli v šestih urah. Z Razorja so šli proti zahodu skozi Mlinarico v Trento. Prenočili so v Logu, na kar so v torek zjutraj na vse zgodaj plezali na Triglav od goriške strani. S Triglava je šla pot na Kredarico in od tod v Mojstrano. Izlet je vodil odvetnik g. dr. Fran Tominšek. Na celi poti se ni prigodila niti najmanjša nesreča.

— **Iz Loga v brezovški fari pri Ljubljani.** Dne 24 junija smo volili pri nas občinski odbor. Volitev se je vršila prav po domače. Prišel je župnik Žgur, ki je s svojimi podrepniki popival in jedel na občinski račun. Svoj čas so bili ti njegovi sedanji podrepniki hudi nasprotniki, ki so hodili k škofu prosit, naj ne dá Žgurja na njihovo faro. Škof jih pa ni hotel uslišati. Žgur je znal v naši fari tako gnesti testo, da so dandanes njegovi nekdanji sovražniki prav vneti pristaši, ki verjamejo vse svojemu pastirju, pa naj jim ta pripoveduje še tako budalost. Dne 28 julija je bila volitev župana. Župnika Žgurja pa ni bilo od nikoder, ker je bil sodček prazen. Volitev se je hitro izvršila, vkljub temu, da so se potegovali za županski stolec vsi odborniki, ki so preje županovo plačo priboljšali. Želimo, da bi božji blagoslov počival nad občinsko blagajno, da bo občinski odbor mogel namakati svoje suho grlo, ker potem pride gotovo tudi Žgur zraven.

— **Slovensko bralno društvo in meščanska godba v Kranju** priredita v nedeljo 20. avgusta t. l. veliko gozdno veselico v Straheči dolini četrt ure od Kranja. Sodeluje pevski zbor »Narodne čitalnice«. Vprizori se burka »Ponesrečena glavna skušnja«. Izide tudi list »Kranjska golša« žalostno resnične vsebine. V slučaju neugodnega vremena se veselica preloži na prihodnjo nedeljo.

— **Pod zaščito noči.** Zaljubljeni nemškutarski petelinčki so se začetkom tega meseca vozili z dvema nemškima putkama iz Predjame proti Selcu v pozni ponočni uri. Ker je bilo za moško družbo premalo punc, se je začel pravi peklenski boj, ko so dospeli v Selce. Silno kričanje, klofutanje, pretepanje s palicami in solnčniki, suvanje, ruvanje las, zmerjanje po „tajč" je marsikoga spravilo iz gorke postelje, gledat in poslušat zastopnike kulturnega naroda pod zaščito noči. Boj je bil baje silno hud. Enega udeležnikov so našli v cestnem grabnu; morali so ga dolgo drgniti, da je prišel zopet k zavesti; drugega so hoteli zaklati, češ, da je imel že 14 punc, zdaj hoče pa imeti še petnajsto, kar nikakor ne gre! Tretjemu je manjkal klobuk, četrtemu šop las, peti je dobil krvavo znamenje preko lica, skratka kulturen boj je bil vsestransk, ker so vsi udeležniki dobili vsak svojo porcijo.

— **Politično društvo „Jednakopravnost" v Idriji** priredi v soboto 19 t. m. ob 9 uri zvečer v prostorih delavskega bralnega društva predavanje. Predava notarski kandidat Fran Tavzes o kazenskem pravu.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Planini** priredi v nedeljo dne 27. avgusta na vrtu gosp. I. Benčana ob glavni cesti veselico.

— **Postojnski salonski orkester** je priredil 30. julija letos koncert v korist fondu za Prešernov spomenik. Čistega dobička je dal koncert petinsedemdeset kron, katere so se priposlale odboru za postavljenje spomenika. Živeli zavedni Notranjci!

— **Prostovoljno gasilno društvo v Postojni** priredi v nedeljo, dne 20. avgusta 1905 tombolo na dvorišču hotela »Ribnik« v Postojni. Svira sl. postojnska godba na pihala.

— **Na adreso južne železnice.** Za minoli praznik je bila napovedana velika razsvetljava postojnske jame in vsakdo je vedel, da bo obisk mnogoštevilen. Res je prišlo v Postojno silno mnogo tujcev, posebno iz Ljubljane. To občinstvo se je zbralo zvečer na kolodvoru in tu se je takorekoč vnel boj za vsak prostorček na vlaku. Nad tisoč ljudi je bilo zbranih, a železnica ni imela nobenega vagona pripravljenega. Človek bi mislil, da bo vsaj ob takih prilikah preskrbljeno za vozove. Na progi od Dunaja do Gradca ni nikdar niti najmanjše neprilike. Tam je vedno in povsod dosti vagonov na razpolaganje, in je sploh preskrbljeno za vse. Zakaj ni pri nas tako. Vprašamo ravnateljstvo južne železnice: Zakaj tako sistematično zanemarja slovenske pokrajine? Ne bi bilo napačno, ko bi se društvo za promet s tujci malo zavzelo za to stvar.

— **Zabava Marijinih devic.** Iz Trnovega se nam piše: V bližnji vasi Topole, kjer so že od nekdaj najbolj pobožni in ob volitvah najhujši klerikalci, so napravili godbo in ples. Godba je prišla k župnišču, kjer je zaigrala cesarsko pesem. Dekan jih je blagoslovil in delal križe čez godce in fante topolske. Ko so dobili vse blagoslove, so šli domov in plesali celo popoludne, zvečer pa so šli pod okna tistih topolskih Marijinih devic, ki so že v poznih jesenskih letih in ki so bile v svoji mladosti najbolj „pri luftu". Ko so „device" zaslišale glasove godbe, oživela jim je postarna kri, in vstale so iz postelj in plesale kot nore po svojih stanicah. Ko je dekan zvedel to, obljubil je vsaki po 500 dni odpustkov za plačilo. Oj ti verno, dobro ljudstvo!

— **Gorski vodniki.** Osrednji odbor »Slov. planinskega društva« je sklenil gorsko vodništvo v naših planinah bolje urediti ozir. popolniti. V to svrho bo imenovani odbor že prihodnjo zimo priredil prvi tečaj za gorske vodnike, na katerem bodo priznani veščaki podučevali in vežbali mladeniče, ki imajo za ta posel sposobnosti in veselje, v vseh vedah, katere mora gorski vodnik znati. Odbor se je s posebnim dopisom obrnil na razne merodajne faktorje s prošnjo, da mu sporoče imena mladeničev, ki bi se nameravali gori navedenega tečaja udeležiti, da bo odbor potem izmed njih izbral potrebno število gojencev iz raznih planinskih krajev.

— **Iz Dola pri Hrastniku.** Pred nekaj tedni se je čitala po nemških listih vest, da se je razšlo tukajšnje gasilno društvo »ein Schosskind des H. Landtagsabg. Roš.« Seveda je do pičice prav po germansko zlagano! Odstopil je le stari odbor in je izvoljen že nov, ki bode gotovo gledal in delal na to, da se bode društvo še lepše razcvitalo kot prej. Na delo!

— **Nepotrebno nemško razburjenje.** V Hrastniku je umrla gospa Rosa Dirmayr, katere pogreb je bil v nedeljo na pokopališču v Dolu in ki je bila Nemka. Pri pogrebu je g. župnik Vétternik zmolil običajni očenaš v slovenskem jeziku! To je nemške udeležnike pogreba silno razburilo, da so se, kakor pravi »Tagespošta«, ostro izražali proti takemu nečuvenemu postopanju. Res nezaslišano! »Da je župnik hitro izginil, je preprečilo večji škandal,« dostavlja dopisnik imenovanega lista. Le pomirite se, gospoda! Koliko Slovencev umrje v nemških krajih, v Gradcu, na Dunaju in drugod, a duhovnik moli zanje pri pogrebu razen po latinsko le nemško. V obmejnih štajerskih farah so še Slovenci, ki imajo nemškega duhovnika, ki ne zna besedice slovenske. Tak nemški duhovnik pride spovedovat bolnike na smrt. Spovedanec govori slovensko in spovednik, ki ga ne razume, neredi križ čezenj, ko neha bolnik govoriti. Zato naj se ne boje Nemci preveč, da bi slovenski očenaš ne koristil umrli Nemki!

— **Neki kolesar** podrl je dne 13. t. m. na državni cesti med Trojano in Vranskim 80letnega starčka Ivana Ebensteinerja iz Blagovice. Podrl ga je tako močno, da je starček padel in krvav obležal na cesti. Kolesar jo je, mesto da bi možu pomagal, odkuril dalje. Upati je, da pride v roko pravice.

— **Čitalnica v Brežicah.** V nedeljo dne 3 septembra bo v »Narodnem domu« v Brežicah dramatična predstava. Uprizoré se »Rokovnjači«. Po predstavi prosta zabava in ples.

— **Nepoboljšljiv tat.** 29letni Jožef Sovinc, ključavničar iz Ljubljane, je bil že trikrat kaznovan radi tatvine, a vkljub temu ne more tujih reči pustiti pri miru. Tako je v Gradcu pri tvrdki koles Puch kradel razne dele bicikljev in napravil škode 423 K. Obsojen je bil v 10 mesečno ječo, potem pa pride pod policijsko nadzorstvo.

— **Trgovska akademija v Gradcu** vsled odloka naučnega ministrstva ne bo imela od šolskega leta 1905/6 dalje več pripravljalnega tečaja. Srednješolci, ki nameravajo prestopiti na (zanaprej državno) trgovsko akademijo, morajo iz latinščine in grščine (če iz grščine niso bili oproščeni) ozir. iz francoščine dokazati povoljen uspeh; absolventje meščanskih šol pa morajo odslej iz nemščine, zemljepisja, zgodovine, prirodopisa, prirodoznanstva in aritmetike dokazati najmanj »povoljni«, iz drugih predmetov pa najmanj »zadostni« uspeh, da morejo biti sprejeti v 1. razred trg. akademije. Učenci meščanskih šol morajo pa poleg tega primeroma 15. julija ali 16. septembra (začetek ob osmih zjutraj) na trgovski akademiji napraviti sprejemni izpit iz nemščine, algebre in aritmetike.

— **S Koroškega** nam poročajo, da je letos ondi prav živo — poletičarjev je povsod veliko. Med temi je mnogo Lahov — Slovencev pa skoro nikjer nič. In vendar bi bilo želeti, da bi prihajalo na Koroško v poletnem času imovitih Slovencev, kajti skoro vsi kraji, ki so primerni za poletičarje, so več ali manj med Slovenci. Slovenski rodoljubi naj bi povsod iskali dotike z našim narodom; s tem bi ga osrčili, vlili bi mu nekoliko samozavesti in narodnega ponosa, češ: ni vse tuje, kar nosi gosposko suknjo, tudi iz takih krogov, ki nas navadno le zaničujejo, se razlega lepa slovenska govorica. Kdor je kdaj doživel take vrste vpliv na naše prosto ljudstvo, ta bo pojmil te besede najbolje.

— **Trdovraten samomorilec.** 28letni Anton Živić strojni asistent na krovu izseljevalnega parnika »Gerthy« se je včeraj v Trstu trikrat hotel vreči z neke strmine, da bi se usmrtil. Zdravnik je odredil, da so ga prepeljali v opazovalnico splošne bolnice.

— **Stokrat so ga pognali po odgonu.** Kajetana Vidalija so razne občine tekom let že stokrat pognale po odgonu v Piran, kamor je pristojen. Njegova občina je bila že v velikanskih skrbeh, kaj bo s tem človekom, ki je skrajno nevaren nasilnež. Tu pride Vidaliju na misel, da jo pobriše v Buenos Ayres, kjer začne povsem drugačno življenje. Vsi, župan in občinski odborniki so mu hitro vse pripravili, da bi kmalu odšel nevaren človek. Občinska oblast se je docela oddahnila, ko je dobila od konzulata v Ženovi obvestilo, da se je Vidali odpeljal 29 junija t. l. s parnikom na svoj cilj in je z veseljem plačala 5 lir konzulatu za narasle stroške v tej zadevi. Kajetan Vidali se je sicer odpeljal v Buenos Ayres, prišel pa je — v Trst, kjer je že en teden. Kako je prišel v Trst, noče povedati nikomur. Najbrž ga bo treba zopet kmalu poslati njegovi občini, ki ne bo nič kaj vesela svojega soobčana.

— **„Mila mu je kao sunce i svi svetci."** Ko je pred štirimi tedni prišel z dela domov posestnik Jovo Murgaš iz Gradovaca pri Belovaru, je pogrešil svojo drago ženico, imenom Sara, z njo pa tudi precej obleke in 400 K denarja. Zapuščeni mož je tarnal, jokal in poizvedoval za drago ženico, katero ljubi, kakor pravi, bolj kakor solnce in vse svetnike, in slednjič vendar dognal, da uživa ž njo veselje neki „jastreb" v Ljubljani. Mož se je podal na pot in danes res zalotil svojo ljubljeno Saro v vozu električne cestne železnice. Ko jo je zagledal, začne v prvem trenotku izpreminjati barve in škripati z zobmi ter pobere na cesti debel kamen, ga zavije v papir in hipoma je sedel v vozu poleg drage, a silno prestrašene Sare, katera je morala vpričo vseh ljudi takoj čutiti njegovo vročo ljubezen. Zgrabil jo je za usta, kakor da bi jo hotel razparati, in Sarina bučica je morala toliko časa prenašati „ljubezen" svojega zapuščenega moža, da je stopil v akcijo železniški uslužbenec in policijski stražnik. Po „šturmu" je mož naglo spravil kamen za vrata in šel pomirjen s Saro in stražnikom k uradu po „žegen". Sara noče priznati, da bi jo bil njeni novoizvoljenec odpeljal, ampak pravi, da ji je bil bolj mil in ljub kakor njen Jovo, ki baje nič kaj lepo ne ravna ž njo, in jo je sama pobrisala k njemu v Ljubljano. Ko je zapuščeni mož prišel do prepričanja, da bodeta zopet kmalu uživala radosti zakonskega stanu, jo je prijel rahlo za podpazduho in jo peljal kakor pomlajen in novo poročen po stopnicah, v tem ko ga je nezvesta in po obrazu „pegava" Sara pikro gledala in ga prepričevala, da nji pa niso „klobase" po obrazu tako mile, „kao sunce in svi svetci". Radi „podarjenih klobas" se bode moral zapuščeni Jovo zagovarjati še pred sodiščem in šele potem „milejše zvezde bodo mu sijale."

— **Pod voz je prišel** včeraj ob 3/4 8 zvečer dveletni Fran Ogorelec, ko je peljal hlapec Ant. Krajšek z opreženim vozom po Radeckega cesti in je deček baš pritekel iz neke veže. Ker je hlapec vozil zmerno in je konja takoj ustavil, se je deček samo po levi nogi nekoliko opraskal kožo, kar ne bode imelo nikakih nasledkov.

— **Ponočnjaki** so predsinočnjim potrgali ograjo pri mostu, ki vodi iz Mirja v Kolezijo in napravili s tem mestni občini 10 K škode. Tudi najemniku kolezije Jerneju Matevžetu so premetali stole in mize. Nekaj vročekrvnežev baje že poznajo.

— **Nad sir** se je bilo spravilo včeraj popoldne v čolnu Ivana Petelina, ki je stal na Ljubljanici ob Trnovskem pristanu več mladih dečkov in so ga pomlatili za 2 K 70 v, potem jo pa ubrali vsak na svoj dom, kar so jih nesle pete.

— **Čegav je denar?** Dne 8 t. m. je opazila posestnica Marija Dobravčeva iz Podrebra pri Želimljah, ko se je peljala domov, v ročni košarici denarnico, v kateri je bila srednja vsota denarja. Kako je prišla denarnica v košaro ji je zagonetno. Najbrže je v kaki prodajalnici, ker je nakupovala zase blago, kdo pomotoma vrgel denarnico v košaro misleč, da jo je djal v svojo. Denar se dobi pri mestnem magistratu.

— **Tatvini.** Hlapcu Alojziju Bergholdu je bila dne 13. t. m. iz nezaklenjene sobe ukradena goldin ura s srebrno kratko verižico, vredna 20 K in 9 K denarja. Osumljenec je znan. — Včeraj je bila Jož. Starklu, slugi nemškega športnega društva za Bežigradom med spanjem iz telovnika ukradena srebrna anker ura z dvema pokrovoma, vredna 24 kron. Storilec je še neznan.

— **Izgubila je** gospa Florjančičeva od Francovega nabrežja do sadnega trga črno denarnico, v kateri je bil cekin za 20 K in nekaj drobiža. Pošten najditelj naj jo odda v našem upravništvu.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zjutraj ob 6. o prilike rojstnega dne cesarjevega budnico.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri v petek koncert za člane v restavracijskem vrtu Južni kolodvor. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 6 do 12 avgusta 1905. Število novorojencev 17 (= 23 55 ‰) umrlih 33 (= 45 74 ‰); med njimi so umrli za jetiko 4, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, vsled nezgode 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 25. Med njimi je bilo tujcev 7 (= 21 21 %), iz zavodov 16 (= 48 48 %). Za infekcioznimi boleznimi so zboleli, in sicer za ošpicami 1, za legarjem 1, za grižo 4, za vratico 2 osebi.

— **Hrvatske novice.** — Skupna konferenca hrvatskih poslancev. »Obzoru« se poroča iz Zadra: Klub hrvatskih poslancev v dalmatinskem dež. zboru je s sodelovanjem drž. poslancev po vsestranskem razmotrivanju o političnem položaju sklenil, da se odzove povabilu opozicijonalnih poslancev v Banovini na skupni sestanek. V to svrho je bil sestavljen poseben odbor, v katerega so bili izvoljeni dr. Čingrija, Milić in dr. Trumbić. Le-ti bodo stopili v dogovor z odborom opozicijonalnih poslancev v Hrvatski. — 30letnica pevskega društva »Sloge« v Zagrebu se je praznovala v ponedeljek in torek kar najslovesneje. Slavnosti se je udeležilo veliko število hrvatskih društev. Najsijajnejša priredba je bila v ponedeljek: koncert v gledališču. Poleg koncerta je bil še komerz, banket in ljudska veselica.

— **Najnovejše vesti.** — Nesreča pri vojaških vajah. Med krajema Caldenazzo in Pergine na Tirolskem sta padla dva topa s konji in moštvom 30 metrov globoko v prepad. Dva moža sta težko ranjena, več lahko. Dva konja sta bila takoj mrtva, dva so pa morali ustreliti. Vzrok nesreči slaba in ozka pot.

— Več francoskih katoliških misijonarjev so Kitajci pomorili v Tibetu in razdejali njihova bivališča.

— Slaba žetev na Ruskem. Kakor se kaže, bo na Ruskem letos slaba žetev, in sicer celo v 26 okrajih. Bati se je hude lakote.

— Avtomobil ruskega carja je pridirjal v čredo goved in vrgel pastirja v jarek. Car je stopil z avtomobila k pastirju in ga sam vzdignil kvišku.

* **Fina kritika.** Nedavno umrli francoski slikar Henner je bil dober prijatelj slovečega kiparja Falguiereta, tako da ga je kipar povabil v svojo delavnico, naj si ogleda njegove kipe ter izreče o njih svojo sodbo. Henner je pred vsakim kipom zadivljen vzkliknil: »O to je krasno, to je velikansko!« Naenkrat pa je Henner potegnil zastor z nekega poprsja ter je povsem mirno in enostavno brez vsakega entuzijazma rekel: »To je lepo!« Falguiere je razumel to vrsto kritike ter ni Hennerju nikoli več kazal svojih kipov.

* **Proti visokim ovratnikom** je pisal nedavno v »British Medicinal Journal« neki sloveči angleški zdravnik. V spisu pravi, da že 8 cm visoki ovratniki škodujejo zdravju, ker zadržujejo pristop zraka ter enemogočajo naravni položaj glave, tako da nekateri organi s časom trpe škodo. Vrat se po daljši noši visokih ovratnikov nenavadno podaljšuje ter dobi abnormalno obliko.

* **Srbski poslanci po poklicu.** V novi srbski skupščini so poslanci po svojih poklicih: 51 kmetov, 34 trgovcev, 15 odvetnikov, 18 profesorjev, 5 rokodelcev, 5 duhovnikov, 5 industrijalcev, 3 inženirji, 3 zdravniki, 2 zasebnika, 2 časnikarja, 2 učitelja, 2 penzijonista ter po eden general, kasacijski sodnik, sodni predsednik prve inštance, sodnik istega sodišča, lekarnar, državni svetnik, ravnatelj denarnega zavoda in predstojnik občine.

* **Strašne posledice nepremišljene šale.** Na železniški progi Petrozseny-Lupeny (Ogrsko) se je nedavno vozila v III. razredu služabnica Marija Szabo. Pri sebi je imela steklenico 15 litrov špirita. Slučajno se je steklenica razbila in špirit se je razlil na vse strani. V sosednem vozu je bil kmet Todor Gligor, ki se je hotel pošaliti ter z gorečo smotko užgal špirit, ki je pritekel iz sosednjega voza. Plamen se je naglo razširil ter objel služabnico in še dve ženski, ki sta bili ž njo v vozu. Prestrašene reve se niso spomnile, da bi dale znamenje, naj se vlak vlak ustavi. Na prihodnji postaji so poskakale vse tri v plamenih skozi okna, a bilo je prepozno ter so v groznih mukah umrle. Nepremišljenega kmeta je zgrabil krč, da so ga nezavestnega odnesli.

Književnost.

— **„Popotnik"** ima v štev. 8 sledečo vsebino: Fran Ivanc: Nemščina v slovenskih ljudskih šolah na Kranjskem. Dr. Jos. Tominšek: Iz mape berlinskega šolarčka. Pulko: O preosnovi pouka v risanju. Fr. Kocbek in M. J. Nerat: Iz I. medn. kong. za šol. higijeno v Norimberku l. 1904. V. Pulko: Stereoskop v ljudski šoli. Književno poročilo. Razgled: Listek — Pedagoški paberki — Kronika.

— **Zemljevid pokneženo grofije Goriško gradiščanske s Trstom in okolico.** Znana založarna »Goriške tiskarne« A. Gabršček v Gorici je zopet razširila delokrog svoje podjetnosti. Izdala je letos poleg raznih knjig tudi zemljevid goriške dežele in Trsta z okolico v velikosti vojaških specijalnih kart (1 : 75 000). Zemljevid je izdelan v mnogobarvnem kamenotisku: Gorovja so lepo plastično temnosivo risana (dvakratni tisek), vodovja so modra, morje zelenomodro, imena črna. Že površen pogled na ta zemljevid človeka prijetno iznenadi in mu takoj vrine misel: takega zemljevida v sloven-

skem jeziku pa še nisem videl. — Morda najde kak poznavalec krajev semtertje napako v risariji, kajti dvomimo, da si je risar natančno ogledal celo deželo na svoje oči, toda s stališča, ki je vobče merodajno za take izdelke, moramo reči, da je to lep, vseskozi izborno in praktično prirejen zemljevid. — Vsa imena so pravilna. Med temi smo našli celo vrsto imen, zlasti gora, ki so nam nove oblike. Prepričali smo se, da je g. Gabršček poiskal v narodu samem pravilne oblike za doslej znane in razširjene popačenke. — Višine nad morjem pri vseh večjih vaseh in hribovih so zaznamovane po najnovejši meritvi. — V goratem delu dežele so zaznamovane vse važnejše poti in steze za hribolazce s planinskimi kočami. — Dalje moramo še omeniti, da so označeni vsi prehodi iz dežele in važnejši bližnji kraji zunaj deželne meje. — Skratka: to je zemljevid, ki popolnoma ustreza vsem potrebam, ki jih zahtevamo od takega dela. — Založnik nam naznanja, da namerava izdati v enakem merilu in na enak način tudi zemljevid vojvodine Kranjske. Skušnje, ki si jih je pridobil ob izdelovanju tega zemljevida, mu bodo služile, da bo zemljevid kranjske dežele zares popolno delo v vsakem pogledu. — Ako se to zgodi, potem bomo morali konštatovati zopet eno dejstvo: Kakor je podjeten založnik zunaj Kranjske izvršil že marsikaj, kar bi se zdelo le v Ljubljani mogoče, tako je izdal celo zemljevid naše dežele, kakršnega doslej še nihče ni niti skušal izdati. — Cena goriško-tržaškemu zemljevidu, na platno nategnenemu in z lesenim obrobkom gori in zdoli je — 9 K. To je cena, ki omogoča, da si ga kupi vsaj lahko vsaka boljša hiša.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Dobri prijateljici. Ivana Bukavšek in Antonija Černe, obe iz Most, sta si jako dobri prijateljici. Dne 26. julija sta se obe skregali v Mostah v Črnetovi hiši radi neke tatvine. Pri tej priliki je Ivana Bukavšek ozmerjala Antonijo Črne, da ni nič vredna itd. Ivana Bukovšek se je obsodila na en dan zapora.

Z vojaki se vlači! Tako je očitala M. Rihar Frančiški Höferl in dostavila, da se je z vojaki vlačila, ko je bila stara komaj 12 let. Ker pa ni mogla Rihar resničnosti svojega opravljanja dokazati, in da bode vedela drugič svoj jezik za zobmi držati, bode morala iti za 12 ur v zapor.

Bojevite ženske. Neža Kotar in Frančiška Špelič delata skupaj v Auerjevi pivovarni. Frančiška Špelič je prišla dne 1. t. m. prepozno na delo. To pa ni bilo všeč delavki Neži Kotar, ki je začela Špelič psovati te jo je končno s steklenico udarila po licu, da je bila vsa krvava. Sodišče je obsodilo bojevito Nežo na 2 dni zapora s postom.

Marija Žibert, posestnica iz Sela, je dne 1. avgusta očitala Luciji Tuluh, da ji je Tuluh deteljo kradla, njenega mladoletnega sina pa je sunila tako močno, da je fant padel in se pobil. Sodišče je obsodilo Marijo Žibert na 10 K globe ali en dan zapora.

Črešnje sorabutali. Mihael Bizjan, Matevž Bizjan, Jožef Bizjan, Jakob Prek, Franc Ciuha in Anton Dobnikar, vsi iz Dobrave, so dobili na Sv. Petra dan zvečer velik apatit na tuje črešnje. Spravili so se nad črešnjo posestnika Florijana Ovna, mu jo obrali ter še povrhu veje polomili. Sodišče je obsodilo vse obtožence razen Preka vsakega na 6 ur zapora.

Zaradi žlic. Marija Lukman iz Ljubljane je posodila svoji hčeri Mariji Gotthard, ko je njen mož ušel v Ameriko, 10 K. Pozneje je prišla Marija Lukman v prodajalno svoje hčere in vzela 9 žlic v vrednosti po 80 vin. Drugi dan jo je dobil policijski kancelist Toplikar v hipu, ko je hotela žlice zastaviti, ter jo peljal na policijo. Obtoženka pravi, da ni vedela, da je to tatvina in da se je hotela s tem poplačati za posojeni denar. Sodišče oprosti obtoženko od obtožbe.

Sleparski agent. Josip Kattauer, agent v Ljubljani, je bil v dobi od maja do julija t. l. v službi kot agent in kasir pri tvrdki Herman v Gradišču. V teku tega časa je kasiral v Ljubljani pri raznih strankah denarne zneske s sleparskimi pobotnicami ter oškodoval svojega gospodarja za znesek 76 K 92 vin. Josip Kattauer je dobil 3 tedne zapora z 2 postoma.

»Prav je, da ti je krava crknila, ker se z drugimi dedci valjaš«. J. Steblaj iz Zapotoka je prišel k posestniku Franu Jakliču ter ga pokaral, ker je v dotiko spravil Stepiča in Ano Pešek, češ, da imata pregrešne zveze. Na to je pa začel Jaklič zmerjati Ano Pešek in ji očital, da se z barabami vlači. Rekel ji je: »prokleti zavalani hudič, ki se okrog valaš« in dostavil: »mar bi se ahtala svoje krave, pa ti ne bi bila crknila«. Sodišče je obsodilo Frana Jakliča na 14 dni zapora z 2 postoma na teden.

Zmerjanje. Janez Keber, delavec iz Podmelca, okraj Dobrunje, je dne 30. julija pesek vozil, nakar ga je pa gozdni čuvaj Josip Novak pokaral, da ne sme po ti poti voziti. Keber je pa začel Novaka zmerjati z raznimi grdimi psovkami. Keber je plačal stroške, nakar mu je Novak žaljenje odpustil.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

France Stare, posestnikov sin na Žerjavki, se je hotel na Mlinarjevem podu udeležiti plesa. Ker je pa fantom znano, da povzroča Stare povsod nemir, so mu ubranili se udeležiti plesa. Zato je z nožem ostrino ranil na levi roki Jožefa Žuna. Obsojen je bil na en mesec zapora.

Jernej Petač, delavec na Jesenicah, je nekoliko vinjen neko noč razgrajal, ko se je vračal v družbi dveh žensk iz Rozmanove gostilne domov. Ker le ni dal miru, je bil aretovan. A temu se je Petač upri. Pograbil je stražnika za ramo in mu strgal bluzo; zmerjal ga je tudi »s prokletim policajem in smrkovcem.« Obsojen je bil na 6 tednov ječe.

Jožefa Lampe, posestnika žena v Višnjah, je pustila med tem, ko je imela opraviti v kuhinji, svojo triletno hčerko Antonijo brez nadzorstva pred domačo hišo. Dekletce je ta čas zašlo v sosedovo gnojnico ter utonilo. Brezskrbna mati je bila obsojena na tri dni strogega zapora.

Gregor Krehar, hlapec pri tukajšnjem trgovcu s premogom Josipu Pavlinu, se je ujezil na sohlapca Antona Logaja, ker mu ni hotel neko soboto zvečer konje izpreči. Napadel ga je z nekim stolom, vendar mu ni storil nič žalega, ker ga je zato Logaja prosil, pač pa je zagnal stol proti drugemu hlapcu Francetu Vidmarju in ga zadel na levi komolec. Ker ga je Vidmar zato okregal, ga je hotel Krehar udariti s krampom, a mu ga je ta izpulil iz rok; nato je pograbil gnojne vile ter sunil proti njegovemu trebuhu, rekoč, da ga bode predrl. Le srečnem slučaju se ima Vidmar zahvaliti, da ni bil zadet ter smrtno nevarno ranjen. Krehar je tudi zagrozil rekoč: »Nocoj, katerega od teh dveh dobim v hlevu, ga bom zaklal, če prav nikdar več ne pridem iz Gradiške.« Sodišče je obsodilo obdolženca na trinajst mesecev težke ječe.

Matija Strugar, delavec na Javorniku, je vzel iz kovčega svojega sodelavca Jerneja Jenka notes in 55 K gotovine, Janezu Mohoriču pa spodnje hlače, vredne 2 kroni. Obsojen je bil na 2 meseca težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst 17. avgusta. Preiskava, ki jo je izvedel kot namestniški komisar dr. Fr. Cimadori, je dokazala, da se je pri okrajni blagajni zgodila velika goljufija. Odpovedano je vsem uradnikom.

Budimpešta 17. avgusta. Tisza je sklical svoje pristaše na zaupen shod na dan 20. t. m. Gre se za to, da se ohrani liberalna stranka, na kar se deluje z različnih strani z vsemi silami.

Varšava 17. avgusta. Ko je policija hotela preiskati hišo neke vdove, je naletela na odpor. Vnel se je boj, v katerem so bili ubiti trije Židje in neki redar. V hiši je policija našla veliko zalogo orožja.

Berolin 17. avgusta. V Bialostoku je prišlo zopet do poulič nih bojev, pri katerih je bilo mnogo oseb ubitih in ranjenih. Delavci so začeli splošni štrajk.

Portsmouth 17. avgusta. Včeraj so se mirovna pogajanja nanašala na člen 7. in 8. Pogajanja so trajala ves dan. Z ene strani se čuje, da se je glede teh členov doseglo sporazumljenje, z druge strani pa, da se ni doseglo.

London 17. avgusta. Tu je na politične kroge napravilo mogočen vtis, da je vse rusko časopisje proti temu, da se odstopi Šahalin Japonski in plača vojno odškodnino in da se izreka časopisje za nadaljevanje vojne.

Pariz 17. avgusta. „Matin“ poroča iz Portsmoutha: Witte misli prihodnji ponedeljek odpotovati. Izrazil se je, da ni mislil, da bodo mirovna pogajanja sploh imela toliko uspehov. Povedal je, da je v naprej odločno odklonil tako odstop Šahalina, kakor plačilo vojne odškodnine in da je bil vsled tega močno presenečen, da so Japonci nadaljevali pogajanja, čeprav so se poprej izrekli ravno v nasprotnem smislu. Zdaj misli, da se bodo pogajanja pretrgala. Tudi japonski mirovni pooblaščenci menijo, da se bodo pogajanja pretrgala, vendar dostavlja „Matinov“ poročevalec, da ne kaže zanašati se na ta pesimistična prerokovanja.

Sarg glicerin mjilo
strjeno in tekoče
napravlja kožo belo in nežno.
Dobi se povsod.

„Le Délice“
cigaretni papir, cigaretne stročnice
Dobiva se povsod. 1079—10
Glavna zaloga: Dunaj, I., Predigergasse 6.

Amerik. patent. „Columbia“-Rouleaux
so najelegantnejši, najpraktičnejši in najboljši sistem zastorjev za stanovanja, pisarne, izložbena okna, verande itd. itd.
.. .. Prospekti točno in zastonj. 11
Avg. Kaulich Dunaj I., Schottenbastei II.

Popolno prepričanje
da sta lekarnarja
Thierryja balzam in centifolijsko mazilo
nedosežno uspešno sredstvo za vse notranje bolezni, influenco, katar, krč in vnetje vseh vrst, telesno slabost, motenje prebave, za rane, bule in poškodbe. Pri naročbi balzama ali pa na željo posebej se pošlje zastonj knjižica s tisoči originalnih zahvalnih pisem kot domači svetovalec. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic balzama 5 K., 60 majhnih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K. 3175-42
2 lončka centifolijskega mazila 3·60 K franko z zabojčkom. — Naslov: lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu. Ponarejalce in prodajalce prenaredb bom sodno zasledoval.

Zdravilski konjak
zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.
Destilerija
Camis & Stock
Trst-Barkovlje.
1/1 steklenica K 5·—, 1/2 steklenica K 2·60. — Na prodaj v boljših trgovinah. 70

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. avg. Albina Toni, delavčeva hči, 9 mes.. Male čolnarske ulice 7, Gastro intestin. — Alojzij Nagode, delavčev sin, 2 mes., Gastro intes. tincelis acutus — Vincencij Rojc, prevoznikov sin, 1 mes., Rimska cesta 5, črevesni katar,

Dne 14. avg. Ana Sever, delavčeva hči, 13 let, Sv. Martina cesta 79, jetika.

Dne 15. avg. Rajko Vlahovič, brivčev sin, 2 mes., Rimska cesta 23, črev. katar.

Dne 15. avgusta: Julija Ciglar, posestnikova hči, 6 mes., Karlovska cesta 16, črevesni katar.

V deželni bolnici:

Dne 13. avg. Ivan Šebalj, gostač, 21 l. jetika. — Ivan Stefani, delavčev sin, 3 in pol leta, Dysenterla.

Dne 14. avgusta; Rudolf Miheve, ključarjev sin, 13 mes., davica

LXXIII. izkaz o darilih za Prešernov spomenik.

Prenos . .	K	54555·52
Dr. Cvetko Fr. v Metliki nabral	„	5·—
Lokar Ivan	„	—·50
Koder Ant. v Bregencu . .	„	10·—
Darovatelj brez imena v Trstu	„	5·—
Ropas Lavoslav iz Nov. mesta nabral	„	21·05
Dobida Blaž iz Trsta . . .	„	10·—
Kolenc Fr., c. kr. dvor. svetnik v p. v Gradcu	„	20·—
Podbregar Pavla nabrala pri rodoljubnih Slovencih v Beljaku in na izletih v Srejah ter Žuželcah	„	22·—
dr. Sket Jak., c. kr. gimn. prof. v Celovcu	„	10·—
Ražun Matej, župnik pri Sv Jakobu v Rožu	„	10·—
Sadnikar Fr., trg. v Celovcu .	„	10·—
Legat Vek., vodja Mohorjeve tiskarne v Celovcu . . .	„	10·—
Hribar Ivan, župan, za julij .	„	50·—
Slovenski gimnazijci po uredn. „Slovenca“	„	2·65
Peternel Marija, županja na Bledu nabrala	„	152·—
Schwentner Zinka, županja na Vranskem, nabrala . . .	„	40·—
Planinec Fr. iz Divače nabral .	„	10·—
Boršnik Fran, župan v Borovnici, nabral	„	20·11
Uradniki juž. žel. v Ljubljani .	„	67.80
Dolenc R. na Grmu	„	10·—
Dolenčeva Jerica	„	5·—
Boletova gdč je nabrala Šiški .	„	2·—
Brat Kadrinka v Celju nabral na sok. večeru	„	17·36
Belc Fran iz Kostanjevice preostanek od kresa	„	24·40
Slovenski petošolci I. državne gimnazije v Ljubljani . . .	„	23·—
Veseli Novomeščani pri „Roži“	„	6·—
Baloh Ivan v Mengšu	„	5·—
Prvošolci gimn. v Nov. mestu .	„	11·—
Neimenovan iz Lubaczowa . .	„	5·40
Skupaj . .	K	55170·79

Dr. Josip Stare,
blagajnik.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 17. avgusta 1905.

Založbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100·55	100·75
4% srebrna renta	101·15	101·35
4% avstr. kronska renta . .	100·60	100·80
4% „ zlata „ . .	119·55	119·75
4% ogrska kronska „ . . .	96·65	96·85
4% „ zlata „ . . .	115·75	115·95
4% posojilo dežele Kranjske .	99·50	101·—
4½% posojilo mesta Spljet .	100·60	101·60
4½% „ „ Zadar .	100·—	100·—
4½% bos.-here. žel. pos. 1902	101·10	102·10
4% češka, dež. banka k. o. .	100·15	100·85
4% „ „ „ ž. o. .	100·25	100·85
4½% zast. pisma gal. d. hip. b.	100·95	101·95
4½% pešt. kom. k. o. z. 10% pr.	106·35	107·30
4½% zast. pisma Innerst. hr.	100·50	101·50
4½% „ „ ogrske cen. dež. hr.	100·25	100·70
4½% z. pis. ogr. hip. ban. .	100·10	101·—
4½% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100·—	101·—
4½% obl. češke ind. banke .	100·75	101·75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99·90	
4% prior. dol. žel.	99·50	100·—
3% „ juž. žel. kup. 1/1 1/7 .	319·—	321·—
4½% avst. pos. za žel. p. o. .	101·05	102·—
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/7	191·—	193·—
„ „ „ 1864	293·—	295·—
„ tiszke	165·75	167·75
„ zem. kred. I. emisije .	301·50	310·—
„ „ „ II. „ .	302·—	310·80
„ ogr. hip. banke . .	266·—	273·—
„ srbske à frs. 100·— .	102·—	107·90
„ turške	140·75	141·75
Basilika srečke	26·—	27·50
Kreditne „	475·—	482·50
Inomoške „	78·—	83·—
Krakovske „	88·25	94·25
Ljubljanske „	65·50	69·50
Avst. rud. križa „	54·25	55·75
Ogr. „ „ „	34·75	35·75
Rudolfove „	62·—	66·—
Salcburške „	74·—	78·—
Dunajske kom. „	535·—	542·50
Delnice.		
Južne železnice	87·75	88·75
Državne železnice	672·50	673·50
Avstr.-ogrske bančne delnice .	1632·—	1641·—
Avstr. kreditne banke . . .	666·75	667·75
Ogrske „ „ . . .	784·—	785·—
Živnostenske „ . . .	246·50	247·—
Premogokop v Mostu (Brüx) .	673·—	674·—
Alpinske montan	533·75	534·75
Praške žel. indr. dr. . . .	2747·—	2757·—
Rima-Murányi	548·—	549·—
Trbovljske prem. družbe . .	283·—	287·—
Avstr. orožne tovr. družbe .	554·—	560·—
Češke sladkorne družbe . .	159·—	161·—
Valute.		
C. kr. cekin	11·35	11·39
20 franki	19·08	19·12
100 marke	23·45	23·53
Severeigns	23·93	24·01
Marke	117·20	117·40
Laški bankovci	95·40	95·60
Rublji	253·—	253·75
Dolarji	4·84	5·—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16. avgusta 1905.

Termin.

Pšenica	za oktober	za 100 kg.	K	15·96
Pšenica	„ april 1906	„ 100 „	„	16·50
Rž	„ oktober	„ 100 „	„	13·—
Koruza	„ maj 1906	„ 100 „	„	13·26
Oves	„ oktober	„ 100 „	„	12·26

Efektiv.

5—10 vin. ceneje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2. Srednji zračni tlak 736·0 mm.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.°	Vetrovi	Nebo
16.	9. zv.	736·5	17·4	sl. jug	del. oblač.
17.	7. zj.	736·1	12·2	sl. vzhod	megla
„	2. pop	735·6	24·5	sl. jug	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 18·3°. normale: 18·8°. — Padavina 0·0 mm.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom bolezni in smrti mojega ljubega soproga, gospoda

Franca Bartl

jermenarskega mojstra

kakor tudi za obilno spremstvo izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem in drugim udeležnikom najtoplejšo zahvalo.

Iskreno pa se še zahvaljujem posebej čast. gosp. župniku Vrhovniku za tolažbo, sl. pevskemu društvu „Slavec“ za utehepolno petje, gosp. brivskemu mojstru Kostanjecu, vsem prijateljem in sosedom za naklonjeno vedušno podporo, kakor tudi vsem darovalcem prelepih vencev

Presrčna hvala vsem!

V Ljubljani, 17. avg. 1905.

2597 **Ivana Bartl.**

Zahvala.

Povodom nesreče, ki me je 6. t. m. zadela, ko je strela užgala hlev, so prihiteli domačini iz Škofljice in v najkrajšem času gasilna društva iz Studenca, Iga, Šmarja in domače, ter so omejila ogenj na goreči predmet. Za to podporo se podpisani iskreno zahvaljuje, imenoma še g. župana Martina Zdravje iz Iga, ki je, dasiravno v tuji občini, pokazal svojo skrb človekoljubja v polni meri. 2592

Škofljica, dne 15. avgusta 1905.

Vinko Ogorelec.

Gostilna

v „Narodnem domu“ v Brežicah
(Hotel Klembas)
se odda takoj na račun.

Natančneje pogoje pove
Oskrbništvo „Narod. doma“
2594—1 v Brežicah.

Hiša

2593—2

v Spodnji Šiški št. 130 s hlevom, velikim dvoriščem, lepim vrtom, petimi stanovanji, s prodajalno špecerijskega blaga in kruha, s pekarno in koncesijo za gostilno se proda iz proste roke.

Kupci naj se obrnejo na gospodarja v Spod. Šiški št. 130.

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA NAPISOV IN GRBOV 1397
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6. Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Letni tečaj XX. Letni tečaj XX.
Oblastveno priznano
deško vzgojevališče
KUGLMAYR
Behördlich autoris. Knabenpensionat Kuglmayr)
v Gorici 2461—6
sprejema učence, ki obiskujejo srednje šole ali se zanje pripravljajo. Program na zahtevo.

Št. 28.337. 2602

Zahvala.

Prevzvišeni gospod deželni predsednik **Viktor baron Hein** je daroval povodom praznovanja rojstnega dne Njegovega Veličanstva 100 K za mestne reveže.

Za ta velikodušni dar izreka v imenu obdarovanih revežev svojo najtoplejšo zahvalo.

Magistrat deželnega stol. mesta Ljubljane
dne 17. avgusta 1905.
Županov namestnik:
Vončina l. r.

Zahvala.

Podpisani je imel svojo hišo in gospodarsko poslopje zavarovano pri **c. kr. priv. zavarovalni družbi „Avstr. Feniks“** za K 900.

Oboje je dne 10. avgusta t. l. pogorelo in že naslednji dan, 11. avgusta t. l. mi je zastopnik družbe izplačal vso svoto brez odbitka.

Prav iskreno se c. kr. priv. zavarovalni družbi „Avstr. Feniks“ zahvaljujem za tako hitro izplačilo in jo vsakemu priporočam v zavarovanje.

V Mevkužu, 12. avgusta 1905.

Jakob Lipovec l. r.

Jan. Žumer l. r. priča. **Martin Jan** l. r. priča.

Potrdi: **Županstvo v Gorjah, okraj Radovljica.**

2598 **Žumer** l. r.

10.000

hektolitrov vinskih sodov

vsake veličine, počenši od 5 pa do 70 hektolitrov, prodaja po jako zmernih cenah tvrdka 2225—16

Alex Breyer i sinovi
v Križevcih na Hrvaškem.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

—

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA"

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 31,865.386·80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737.159-57 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseskozi slovansko-narodno upravo. 5—95

Vse pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši **v Gospodskih ulicah štev. 12.**

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah Škode cenjuje takoj in najkulantneje Uživa najboljši sloves, koder posluje

—

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Franc Jožefova grenčica

„pravzaprav reprezentant grenčic."
(V. medic. odd. splošne bolnice na Dunaju.)

6—12

---

5 kron in več zaslužka na dan!

Iščejo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. — Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.

Družba pletilnih strojev za domače delavce

THOS. H. WHITTICK & Co.

Trst, Via Campanile 156. 2369—10

Trgovska akademija v Gradcu.

Ustanovljeno 1863. Zanaprej državni zavod.

Absolventje imajo pravico do enoletnega prostovoljstva. Zgradi se novo, dobro urejeno šolsko poslopje.

Sprejemajo se absolventje spodnjih srednjih šol in meščanskih šol. (ti, če imajo v glavnih predmetih red „povoljno" in napravijo vsprejemni izpit iz nemščine, algebre in računstva. Termina: 15. julija in 16. septembra). Sprejem z drugih enako pravnih šolskih kategorij zavisi od dovolitve ministrstva. To velja tudi za prestop s kakega višjega razreda srednje šole v drugi razred trgovske akademije. (Prošnje na ministrstvo je vlagati pri ravnateljstvu). Šola se prične 18. septembra.

Z zavodom je spojen **enoletni tečaj za abiturlente** (začetek 5. oktobra) za absolvente višjih srednjih šol in z njimi enakopravnih učilišč, ki se hote posvetiti trgovskim ali industrijalnim podjetjem ali ki si hočejo kot visokošolci (juristi) času primerno razširiti znanje.

Prirejajo se tudi prosti na kako določeno izobrazbo ne navezani **celoletni in poluletni tečaji** za gospode in posebej za dame. (Začetek 18. septembra in 15. februarja).

Prospekte razpošilja in daje daljna pojasnila **ravnateljska pisarna v Gradcu,** Kaiserfeldgasse 25. 2574—2

Ces. kr. avstrijske **državne železnice.**

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popolne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabelj, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direkt. voz I., II. raz.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijne vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka Celovca, Pontabla, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10 uri 40 m zvečer osebni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 2079

Marija Alešovec

izdelovalka perila

vljudno naznanja, da se je s **Poljanskega nasipa štev. 14**

preselila

na Elizabetno cesto štev. 6

(dohod s Poljanske ceste).

Obenem naznanja, da **otvori meseca septembra** od vis. c. kr. deželne vlade na Kranjskem koncesijonirano

učilišče za prikrojevanje in izdelovanje perila

ter se prijave učenk sprejemajo že sedaj. 2496—4

Avtomatske pasti na veliko

za podgane **gld. 2·—**, za miši **gld. 1·20,** ujamejo brez nadzorovanja do 40 kom. v eni noči, ne puste duha in se same nastavijo. Past za ščurke **„Eclipse"** ujame na tisoče ščurkov v eni noči; velja **gld. 1·20.** Povsod najboljši uspehi. Pošilja proti povzetju **J. Schüller, Dunaj II, Kurzbauergasse 4.** Nebroj priznalnih pisem. 2536-18

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.

Dobiva se povsod. 1445—30

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take prilike!

500 komadov za gld. 1·80.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizijska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik) za smotke iz jantarja, 1 elegantna damska broža, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double-zlata s patentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še črez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gld. 1·80. Razpošilja proti poštnemu povzetju, ali če 2601 se denar naprej pošlje

Dunajska razpošiljalna tvrdka

Ch. Jungwirth, Krakov št. 105.

NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Ženitev.

Udovec, 40 let star, lepe postave, 22 let službe v državni službi, 40.000 kron premoženja, želi takoj poročiti 24 do 36 let staro olikano gospodično ali vdovo brez otrok, slovenskega in nemškega jezika zmožna, ki zna gospodinjiti in ima primerno premoženje.

Her sem v teh krajih nepoznan in se želim po osmih letih preseliti na Hranjsko ali Primorsko, sem primoran tem potom iskati družice.

Sprejemajo se le resne ponudbe s sliko (slika se vrne) pod šifro „H. k. ernst" postlagernd Admont Obersteiermark. 2582-2

Dobičkanosen vinograd

8 oral, 10 minut od brzovozne postaje juž. žel. na **Spod. Štajerskem,** vseskozi žlahtno grozdje, črez 250 dreves namiznih jablan, z veliko velenatančno stiskalnico in s stanovanjem, oddaljenim samo 200 korakov od kolodvora, **se proda** pod ugod. plač. pogoji. Ker je v kraju dosti prometa, železnica pa blizu, je posestvo pripravno za vsako postrransko kupčijo. Cena 6000 gld., takoj je plačati samo 1500 gld. Pojasnila daje **G. C. Brandhofgasse 1,** I. nadstr. desno, **Gradec.** 2593

Opr. št. A 136/5/2. 2568 - 2

Oklic

s katerim se kliče dedič, čigar bivališče je neznano.

C. kr. okrajno sodišče v Višnji gori naznanja, da je umrla dne 1. maja 1905 **Marija Razdrh** roj. **Znidaršič** iz **Št. Jurja št. 1** brez poslednje volje.

Ker je sodišču bivališče zakonitega dediča **Alojzija Razdrh** neznano, se pozivlja taisti, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem sodišču javi in zglasi za dediča, ker bi se sicer zapuščina obravnavala le z zglasivšimi se dediči in z njemu postavljenim skrbnikom.

C. kr. okrajno sodišče Višnja gora, odd. I.

dne 8. avgusta 1905.

Krojaški salon za gospode 2145—13

Ivan Magdić

v Ljubljani, na Starem trgu štev. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga. Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

Št. 1404. 2595—1

Razpis.

Na **mestni višji realki v Idriji** je s prihodnjim šolskim letom 1905/06 popolniti sledeča

učna mesta: 1. za kemijo, 2 za nemščino, 3. za francoščino

kot glavni predmeti z dovoljenimi stranskimi predmeti.

Za razpisana mesta so ugotovljeni prejemki v smislu zakona z dne 19. kimavca 1898 drž. zak. št. 173 z za 50% povišano dejalnostno doklado. Namestni učitelji pa prejemajo letno nagrado 2000 K.

Pravilno opremljene in na mestni občinski odbor idrijski naslovljene prošnje je vložiti službenim potom

do dne 1. kimavca 1905

pri ravnateljstvu mestne višje realke v Idriji.

Mestno županstvo v Idriji

dne 16. vel. srpana 1905.

Proti debelosti!

Nov način notranjega in zunanjega zdravljenja debelosti, brez porabe zdravil in brez premene hrane ali načina življenja.

Da postanete vitki in si obenem utrdite zdravje, rabite samo

Ural milo.

Nič več debelih teles, nič več krepkih bokov, ampak mladostna vitkost, harmonska rast in graciozna oblika stasu brez izpremenitve načina življenja. Preprosto prijetno zdravljenje brez vsake nevarnosti. Hrane ni treba preminjati. Ni zdravilo. Prirodni izdelek, ki zdravju ne škodi, za kar jamčimo. Prirodni učinek. **Deli telesa, ki se umivajo z Ural milom, izgube tolščatost, zmanjša se debelost in polepša stas dam, moških in otrok.** Na tisoče hvalnih priznanj. **Ural milo obsega dobro izčiščen zelišČni izvleček, ki stopi v koži nabrano tolščo, ne da bi škodoval zdravju, kakor se to godi po neprestani porabi takozvanih notranjih „zdravil"** Ural milo stane z natančnim navodilom v velikih kosih po 250 gr en kos K 4·—, 3 kosi K 10.—, 6 kosov K 16·—, 12 kosov K 30— po povzetju, ali če se pošlje denar naprej. Od 3 kosov naprej franko. Naročila naj se naslavljajo na glavno zalogo 1906—4

M. Feith, Dunaj, VI., Mariahilferstrasse 45.

Dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Brežicah

vljudno naznanja, da je **prevzel**

odvetniško pisarno

g. drja. Gvidona Srebréta 2566—2

v Brežicah.

Začetek poslovanja dne 21. t. m.

Več čevljarskih

pomočnikov

sprejme takoj **ANTON STIRN** v Spod. Šiški št. 22. 2599—1

Elegantен

voz za osem oseb

(break)

in več drugih voz je naprodaj v izdelovalnici voz **J. BAN** na Dunajski cesti štev. 31. 2589—1

Oto Ploj

c. kr. notar 2565—3

v Črnomlju

išče

v notarskih opravilih **izurjenega**

kandidata.

Plača po dogovoru.

Odda se prijazno

meblovana soba

v Gorupovi hiši v Ljubljani.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2586—2

Prodam

klavir za 120 K, harmonij za 70 K, železno trakovno žago (Bandsäge) **130 K, stružnica za les** (močna) **100 kron.**

Josip Oblak 2517—2

Šelenburgove ulice štev. 1.

Učenec

2600—1

s primerno šolsko izobrazbo se takoj sprejme v trgovini z železnino

VALENTIN GOLOB

Mestni trg št. 10.

Za fino perilo

se sprejmejo v trajno delo spretne **šivalke na stroj, vezilje in šivilje za ažurno delo.** 2590—1

Markus & Müller

Poljanski nasip štev. 4.

Pivovarna AUER v Ljubljani

sprejme spretnega 2596—1

sodarja

Nastop službe takoj. Plača po dogovoru.

Hlapca

spretnega, ki ima dobra izpričevala in ki zna tudi nemški govoriti, sprejme

Dolsko-Videmska tvornica za barvila

J. M. Finckov zet

v Dolu. 2591

Dva

čevljarska pomočnika

in **dva učenca** se takoj sprejm... nekje na Gorenjskem

Ponudbe pod „Čevljar“, pos... **restante, Podnart.** 2573—

V najem se odda takoj

gostilna in mesarija

na dobrem prostoru v Ljubljani, ... disi skupaj ali pa vsako posebe...

Naslov pove upravništvo »Slo... Naroda.« 2530—

NOVO!

Ivan Cankar:

GOSPA JUDIT.

To najnovejše delo Cankarjevo bo gotovo zanimalo tem bolj, ker nekako že v povesti sami, še bolj pa v predgovoru Cankar reagira na znano kritiko o svojem delu „Hiša Marije Pomočnice“ in brani svoje umetniško stališče. Izza Prešernove „Nove pisarije“ ni bila pozneje več napisana nobena boljša in ostrejša satira. Da se je pokazal Cankar iznova tudi mojstra v slogu in jeziku, ni treba poudarjati. Knjiga je izšla v elegantni opremi, z izvirno risbo na naslovnem listu. 23—93

Cena: broš. 2 K; po pošti 2 K 10 v.; eleg. vez. 3 K 20 v.; po pošti 3 K 30 v.

Založništvo

L. Schwentner

v Ljubljani

Prešernove ulice št. 3.

Nizke cene

1082

Alfred Fränkel

komanditna družba

prodaja izdelke najpomembnejše tvornice za čevlje v monarhiji.

Posebno priporočilno.

Moški štifljetni trpežni 2 gld. 90 kr.

Bogata izbera

Damski štifljetni močni 2 gld. 60 kr.

Damski čevlji na trakove iz rjav. usnja 2 gld. 90 kr.

Moški čevlji na trakove močni 3 gld. 25 kr.

Moški čevlji na trakove usnje box. 4 gld. 50 kr.

Izvrstna prileţnost

Damski čevlji na gumbe črni 3 gld. 25 kr.

Otroški in dekliški čevlji na trakove iz močnega usnja od 1 gld. naprej.

Vsak teden se izdela 15.000 parov.

Moški čevlji na trakove, chevreau, godyear, šivani 5 gld. 75 kr.

Damski čevlji na trakove, eleg. in lični godyear, šiv. 5 gld. 50 kr.

Dobra kakovost

Otroški in dekliški čevlji na gumbe iz črnega all rjavega usnja od 1 gld. naprej.

Filijalka:

v Ljubljani, Špitalske ulice 9.

Zastopnica:

Josipina Herrisch.

so podlaga naših uspehov.

100 lastnih prodajalnih zalog

Naznanilo.

Na splošno željo čast. naročnikov sem **preselil** dosedanjo prodajalno z **Mestnega trga št. 25** v svetel, zdrav in **cén,** četudi bolj oddaljen lokal

na Sv. Petra cesti št. 37 na vogalu Resljeve ceste

(svoječasni prostori „Angleškega skladišča oblek“).

Zaraditega so se mi zmanjšali režijski stroški za tretjino dosedanjih in bom vedno lahko

prodajal tudi najnovejše blago celo po lastni ceni,

ker se zadovoljim rad tudi s samim konsumskim dobičkom, kar bo koristilo gotovo tudi mojim odjemalcem, ki se jim obenem najvdaneje zahvaljujem za izkazano zaupanje.

Novo prodajalnico bom otvoril

v soboto, 2. septembra 1905

in bom prodajal od tega dne naprej samo

na Sv. Petra cesti št. 37 na vogalu Resljeve ceste

(svoječasni prostori „Angleškega skladišča oblek“).

Ker se bom pečal tudi s **konfekcijo za gospode in dame, z izgotavljanjem kril, klobukov,** itd., bom opustil različne modne predmete, ki se prodajajo tam separirano

veliko pod lastno ceno.

Z odličnim spoštovanjem

697 40

A. Primožič.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.